

## **Život Panny Marie (XIV): Svatba v Káni**

V Káně jsou Ježíš a Maria spolu. Zde, prostřednictvím Panny Marie, učinil Kristus první zázrak, který novomanžele tak potěšil.

27.03.2011

Jakmile skončilo dlouhé období života v Nazaretu, začal Pán kázat o příchodu Božího království. Všichni evangelisté zmiňují začátek této nové etapy: přijetí křtu, který předchůdce uděloval na březích Jordánu. Nicméně pouze svatý Jan mluví o

přítomnosti Panny Marie na začátku veřejného života Ježíše: Třetí den - říká - byla svatba v galilejské Káni a byla tam Ježíšova Matka (Jn 2,1-2).

Po zběžném přečtení textu můžeme jednoduše říci, že Ježíš uskutečňuje zázrak na přání své Matky. Svatby trvaly sedm dní a v tak malé vesnici jako byla Kána je pravděpodobné, že slavností se více méně účastnili všichni obyvatelé. Ježíš byl přítomen ve společnosti prvních učedníků. Nelze se divit, že s takovým počtem přítomných víno nakonec došlo. Maria, vždy pozorná k potřebám druhých, byla první, kdo si toho všiml, a řekla to svému Synovi: Nemají víno (Jn 2,3). Po odpovědi, kterou není lehké interpretovat, Ježíš vyslyšel prosbu Matky a uskutečnil velký zázrak proměnění vody ve víno.

Ale to, co nám chce Jan vylíčit, zde nekončí. Když píše, osvícen Duchem

svatým, na konci svého života evangelium, měl sv. Jan zázraky a učení Ježíše dlouze promeditované. Pronikl hluboce do významu tohoto prvního znamení a jeho smysl dále prohlubuje. Tak to i v poslední době potvrzuje církevní magisterium, když přijímá závěry, ke kterým došly studie svatého písma v posledních desetiletích.

Chronologická přesnost, s jakou evangelista umísťuje tuto událost, má hluboký význam. Podle knihy Exodus, Bůh, aby uzavřel smlouvu s Izraelem, zjevil se třetího dne potom, co přišli na horu Sinaj. Nyní, třetího dne po návratu z Galileje ve společnosti prvních učedníků, ukáže Ježíš svou slávu poprvé. Na druhé straně, k plnému oslavení jeho lidství došlo třetího dne po jeho smrti, při vzkříšení.

Kromě historické skutečnosti této svatby zdůrazňuje Jan, že přítomnost

Marie na začátku a konci Ježíšova veřejného života je v souladu s nadpřirozeným plánem. Zdá se, že důraz, s jakým se Pán obrací na Marii v Káně - nazývá ji ženou místo matkou -, naznačuje jeho záměr připravit rodinu založenou ne na krevních poutech, ale na víře. Mimoděk nám přijde na mysl, že stejným způsobem se obrátil Bůh na Evu v ráji, když slíbil, že z jejího potomstva vzejde Spasitel (viz Gn 3,15). V Káně proto Maria zjišťuje, že její mateřské poslání nekončí na přirozené rovině: Bůh s Ní počítá jako s duchovní Matkou učedníků jejího Syna, u kterých se od této chvíle, díky jejímu zásahu v blízkosti Ježíše, začíná rodit víra v slíbeného Mesiáše. Potvrzuje to samotný sv. Jan na konci vyprávění: To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu a jeho učedníci v něj uvěřili (Jn 2,11).

Značná část studijních textů potvrzuje, že tato svatba je symbolem spojení Slova s lidstvím. Oznamovali to již proroci: Uzavřu s vámi smlouvu věčnou (...). Pronárod, který tě nezná, přiběhne k tobě (Iz 55,3-5). Otcové církve vysvětlovali, že voda v kamenných džbánech, určených k očišťování u židů (Jn 2,6), je symbolem starého zákona, který Ježíš přivede k dokonalosti novým zákonem Ducha, vtisknutého do lidských srdcí.

Nová smlouva slíbená ve Starém zákoně pro mesiánskou dobu se oznamovala formou svatební slavnosti. Byla zde hojnost všeho, zvláště vína. Je významné, že ve vyprávění svatého Jana je právě víno středem dění: je zmiňováno pětkrát a zdůrazňuje se, že víno, které Ježíš svou mocí proměnil, je lepší než to, kterého se nedostávalo (viz Jn, 2,10). Také je pozoruhodné množství vody proměněné ve víno: více než 500

litrů. Tato hojnost je typická pro mesiánskou dobu.

Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina (Jn 2,4). Ať už je význam těchto slov jakýkoliv (které by byly navíc zabarvené tónem jeho hlasu, výrazem jeho tváře atd.), je jasné, že Panna Maria neztrácí důvěru ve svého Syna: ponechává otázku nezodpovězenou a vybízí služebníky - Udělejte všechno, co vám řekne (Jn 2,5). -, což jsou zároveň její poslední slova zaznamenaná v evangeliu.

V předcházející krátké větě nacházíme odpověď izraelského lidu Mojžíšovi, když on jako Boží zástupce žádal o jejich souhlas se smlouvou na Sinaji: Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil (Ex 19,8). Tito muži a ženy mnohokrát smlouvu s Pánem nedodrželi. Služebníci v Káně naopak poslechli pohotově a úplně. Ježíš řekl služebníkům: Naplňte džbány vodou! Naplnili je až po

okraj. A nařídil jim: Teď naberte a doneste správci svatby. A tak to učinili (Jn 2,7-8).

Maria vložila svou důvěru v Pána a okamžik jeho mesiánského působení tak urychlila. Předchází ve víře apoštoly, kteří uvěří v Ježíše až po uskutečnění tohoto zázraku. Panna Maria spolupracuje se svým Synem už v prvních okamžicích, ve kterých se formuje nová Ježíšova rodina. Zdá se, že to tak naznačuje i evangelista, když své vyprávění končí následujícími slovy: Potom se odebral se svou matkou, se svými příbuznými a učedníky do Kafarna, ale zdrželi se tam jen několik dní (Jn 2,12). Všechno je připraveno k tomu, aby Pán hlásáním evangelia, svými slovy a skutky začal budovat Boží lid, to je církev.

J. A. Loarte

---

pdf | dokument generován automaticky  
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/zivot-panny-marie-xiv-svatba-v-kani/>  
(08.04.2026)